

Lieta C-349/03

Eiropas Kopienu Komisija

pret

Lielbritānijas un Ziemeļrīgas Apvienoto Karalisti

Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 77/799/EEK – Kompetentu iestāžu savstarpēja palīdzība – PVN un akcīzes nodokļa joma – Daļēja transponšana – Gibrāla teritorija

Ēnerģadvokāta Antonio Tizzano [*Antonio Tizzano*] secinājumi, sniegti 2005. gada 10. martā

Tiesas spriedums (virspalāta) 2005. gada 21. jūlijā

Sprieduma kopsavilkums

Tiesību aktu tuvināšana — Dalībvalstu iestāžu savstarpēja palīdzība tiešo un netiešo nodokļu jomā — Direktīva 77/799 — Pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa joma — Piemērojama Gibrāla teritorijai — Pienākumu neizpilde

(1972. gada Pievienošanas akta 28. un 29. pants; Padomes Direktīva 77/799)

Saskaņā ar Dānijas Karalistes, Ērijas un Lielbritānijas un Ziemeļrīgas Apvienotās Karalistes pievienošanas akta 28. pantu Kopienu iestāžu tiesību akti dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanas jomā saistībā ar apgrozījuma nodokli nav piemērojami Gibrālam, ja vien Padome, pieņemot vienbalsīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, nenolemj citādi. Par tādēļ tiesību aktiem nevar uzskatīt noteikumus, kuros ir paredzēta tikai dalībvalstu sadarbība, ņaujot katrai no tām izmantot savas atbilstošas izpētes un informācijas sniegšanas metodes.

Tas attiecas uz Direktīvu 77/799 par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 79/1070 un Direktīvu 92/12 par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, līdz ar to šī direktīva, ciktāl tā attiecas uz pievienotās vērtības nodokli, nav uzskatāma par "tiesību aktu dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanas jomā saistībā ar apgrozījuma nodokli" Pievienošanas akta 28. panta nozīmē un līdz ar to ir piemērojama Gibrālam.

Grozītā Direktīva 77/799, ciktāl tā attiecas uz akcīzes nodokļiem, ir piemērojama arī Gibrālam. Pat ja saskaņā ar Pievienošanas akta 29. pantu, kā arī tās pielikuma I daļas 4. punktu, saskaņā ar kuru Gibrāls neietilpst Kopienas muitas teritorijā, pastāvītu iespēja, ka šai teritorijai nav piemērojami noteikumi, kuros ir paredzēta minēto nodokļu saskaņošana, tas jebkurā gadījumā nenozīmē, ka uz Gibrālu neattiecas grozītajā Direktīvā 77/799 paredzētais dalībvalstu kompetentu iestāžu pienākums sniegt savstarpēju palīdzību akcīzes nodokļu jomā.

No tā izriet, ka, pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļu jomā attiecībā uz Gibrāla teritoriju nepiemērojot grozīto Direktīvu 77/799, Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Līgums.

(sal. ar 42., 44.–46., 50., 51., 53., 54. un 56. punktu un rezolutīvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2005. gada 21. jūlijs (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 77/799/EEK – Kompetento iestāžu savstarpēja palīdzība – PVN un akcīzes nodokļa joma – Daļēja transponēšana – Gibrāltāra teritorija

Lieta C-349/03

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam,

ko 2003. gada 7. augustā cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv R. Liāls [*R. Lya*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv N. Diasa Abada [*N. Díaz Abad*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Lielbritānijas un Ziemeļrīgas Apvienoto Karalisti, ko pārstāv K. Mandži [*K. Manji*] un R. Kodvela [*R. Caudwell*], pārstāvji, kam palīdz D. Vaijats [*D. Wyatt*], QC, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*] un A. Ross [*A. Rosas*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] un E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthe*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*], N. Kolnerika [*N. Colneric*] (referente), S. fon Bārs [*S. von Bahr*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], M. Ilešis [*M. Ileši*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un J. Kluāka [*J. Klučka*],

ģenerālvokāts A. Ticano [*A. Tizzano*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ģemotvērē rakstveida procesū,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 10. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdza Tiesu atzīt, ka attiecībā uz Gibraltaru nepiemērojot Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā (OV L 336, 15. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1979. gada 6. decembra Direktīvu 79/1070/EEK (OV L 331, 8. lpp.) un ar 1992. gada 25. februāra Direktīvu 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp., turpmāk tekstā – “grozītā Direktīva 77/799”), Lielbritānijas un Ziemeļrīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līgums.

2 Ar Tiesas priekšdēļa 2003. gada 4. decembra rīkojumu Spānijas Karalistei tika dota atļauja iestāties lietā, atbalstot Komisijas prasījumus.

3 Apvienotā Karaliste lūdza noraidīt Komisijas prasības pieteikumu un piespriest tai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Atbilstošs tiesību normas

Gibraltara teritorijas daļēja izslēgšana no Kopienu tiesību piemērošanas jomas

4 Aktā par Dienvidrīrijas un Lielbritānijas un Ziemeļrīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanas nosacījumiem un par pielikumiem Līgumos (OV 1972, L 73, 14. lpp.), turpmāk tekstā – “Pievienošanas akts”, proti, tās 28. pantā, ir noteikts:

“Kopienu iestāžu tiesību akti, kuros paredzēti EEK līguma II pielikuma norādītie produkti un produkti, kas, tos importējot Kopienā, kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanas rezultātā pakārti pašam tiesiskajam regulējumam, kā arī tiesību akti jautājumā par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu apgrozījuma nodokļa jomā netiek piemēroti attiecībā uz Gibraltaru, ja vien Padome, pieņemot vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, nenolemj citādi.”

5 Atbilstoši Pievienošanas akta 29. pantam un tā I pielikuma I daļas 4. punktam Gibraltars neietilpst Kopienas muitas teritorijā.

Direktīva 77/799 un tās grozījumi

6 Direktīva 77/799 tās sākotnējā redakcijā attiecās uz dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu jomā. Tā tika pieņemta, pamatojoties uz EEK līguma 100. pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem – EK līguma 100. pants, pašlaik EKL 94. pants).

7 Ar Direktīvu 79/1070 tika paplašināta Direktīvas 77/799 piemērošanas joma, iekļaujot tajā arī pievienotās valstis nodokļu (turpmāk tekstā – “PVN”). Minētā direktīva tika pieņemta, pamatojoties uz EEK līguma 99. pantu (grozīts ar Vienoto Eiropas aktu, jaunajā redakcijā pēc grozījumiem – EK līguma 99. pants, pašlaik EKL 93. pants) un EEK līguma 100. pantu.

8 Atbilstoši Direktīvas 79/1070 pirmajam apsvērumam “izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un to nemaksāšana izraisa zaudējumus budžetā, kā arī taisnīgas nodokļu uzlikšanas principa pārkāpumus, un [...] apdraud veselīgu konkurenci; [...] tāpēc tas nelabvēlīgi ietekmē kopējā tirgus pareizu darbību”.

9 Minētās direktīvas otrajā apsvērumā ir paredzēts:

“[...] lai efektīvāk cīnītos pret šo praksi, saskaņā ar kopīgiem principiem un noteikumiem jāstiprina sadarbība starp nodokļu iestādēm Kopienā.”

10 Atbilstoši tās pašas direktīvas trešā apsvēruma noteikumiem:

“[...] tādā savstarpējā [dalībvalstu kompetentu iestādžu] palīdzībā būtu jāattiecinā ar uz netiešo nodokļu jomu, lai nodrošinātu to pareizu novērtēšanu un iekasēšanu.”

11 Direktīvas 79/1070 ceturtajā apsvērumā ir noteikts:

“[...] savstarpējās palīdzības paplašināšana ir jāpaši steidzama un svarīga attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli gan tādēļ, ka tas ir vispārējais patēriņa nodoklis, gan tādēļ, ka tas ir Kopienas pašu resursu sistēmas nozīmīgā daļa.”

12 Atbilstoši Direktīvas 79/1070 2. pantam dalībvalstīs līdz 1981. gada 1. janvārim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

13 Ar Direktīvu 92/12 no jauna tika paplašināta Direktīvas 77/799 piemērošanas joma, tajā iekļaujot akcīzes nodokli par minerāleļļām, alkoholu un alkoholiskajiem dzērieniem, kā arī tabakas izstrādājumiem. Direktīva 92/12 bija balstīta uz EEK līguma 99. pantu versiju, kurā grozījumi izdarīti ar Vienoto Eiropas aktu.

14 Direktīvas 92/12 pirmajā apsvērumā ir noteikts:

“[...] iekšējā tirgus izveidei un darbībai ir nepieciešama preču, tostarp akcīzes preču, brīva aprīte.”

15 Šīs direktīvas ceturtajā apsvērumā ir noteikts, ka akcīzes nodokļa iekasēšanai visās dalībvalstīs vajadzētu būt identiskai, lai nodrošinātu iekšējā tirgus izveidi un darbību.

16 Grozītās Direktīvas 77/799 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem dalībvalstu kompetentās iestādes apmainīs ar jebkuru informāciju, kas tām var būt noderīga, lai pareizi novērtētu ienākuma nodokli, kapitāla nodokli, kā arī ar jebkuru informāciju, kas attiecas uz šādu netiešo nodokļu novērtēšanu:

- pievienotās vērtības nodoklis,
- akcīzes nodoklis par minerāleļļām,
- akcīzes nodoklis par alkoholu un alkoholiskajiem dzērieniem,
- akcīzes nodoklis par tabakas izstrādājumiem.”

17 Šīs direktīvas 8. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šī direktīva neuzliek pienākumu veikt izmeklēšanu vai sniegt informāciju, ja dalībvalstij, kas varētu informāciju sniegt, tās tiesību akti vai administratīvā prakse neapņemas kompetentai iestādei veikt izmeklēšanu vai arī vākt vai izmantot šo informāciju šīs valsts vajadzībām.”

18 Atbilstoši Direktīvas 92/12 31. panta 1. punktam dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai 1993. gada 1. janvārī šī direktīva būtu izpildīta.

Pirmstiesas procedūra

19 Uzskatot, ka Apvienotā Karaliste nav informējusi Komisiju par pasākumiem, kas ir veikti, lai nodrošinātu grozītās Direktīvas 77/799 transponēšanu valsts tiesību sistēmā attiecībā uz Gibraltāra teritoriju, Komisija uzskata EKL 226. pantā paredzēto procedūru saistībā ar pienākumu neizpildi un lūdz šai dalībvalstij iesniegt savus apsvērumus. Lielbritānijas iestādes Komisijai darīja zināmus pasākumus, ko tās bija veikušas saistībā ar tiešajiem nodokļiem, nosētot tai 1997. gada rīkojumu Nr. 26 par grozījumiem rīkojumā, kas attiecas uz ienkoma nodokli [*Income Tax (Amendment) (No 2) Ordinance 1997*] un kas stājās spēkā 1997. gada 1. oktobrī. Apvienotā Karaliste tomēr uzskatīja – tās kā uz Gibraltāru neattiecas ne kopējā PVN sistēma, ne saskaņotie noteikumi akcīzes nodokļu jomā, šīs direktīvas noteikumi par minētajiem nodokļiem konkrētajai teritorijai nav piemērojami. Pēc papildu brīdinājuma vēstules nosūtīšanas Komisija 2002. gada 27. jūnijā pieņēma argumentētu atzinumu, aicinot minēto valsti veikt pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai tajā iekārtos prasības izpildītu divu mēnešu termiņā, skaitot no atzinuma paziņošanas dienas. Uzskatot, ka pēc minētā atzinuma saņemšanas iesniegtie Apvienotās Karalistes valdības apsvērumi liecināja par argumentētajā atzinumā norādītās pienākumu neizpildes pastāvīšanu, Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

20 Komisija atzīst, ka Gibraltāra teritorija atbilstoši Pievienošanās akta 28. pantam neietilpst apgrozījuma nodokļa saskaņošanas noteikumu piemērošanas jomā un ka šajā procesā tai ir jāpieņem, ka arī Kopienas tiesību noteikumi, kas attiecas uz akcīzes nodokļu saskaņošanu, šai teritorijai nav piemērojami.

21 Komisija tomēr apgalvo, ka grozītā Direktīva 77/799, ciktāl tā ir saistīta ar dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību PVN un akcīzes nodokļu jomā, ir daļa no Gibraltāram piemērojamiem Kopienas tiesību noteikumiem.

22 Ar šo direktīvu tika ieviests mehānisms dalībvalstu nodokļu iestāžu savstarpējai informācijas apmaiņai, lai tās varētu sekmīgāk likt ievērot valsts tiesību aktus. Šīs direktīvas mērķis bija atvieglot informācijas apmaiņu, kas vajadzīga nodokļu uzlikšanai un iekasēšanai atbilstoši katras dalībvalsts nodokļu sistēmai, un tādējādi cīnīties pret krāpšanos ar nodokļiem, novērst kapitāla aprites traucējumus un saglabāt veselīgu konkurenci. Direktīvas 77/799 grozījumi, kas izdarīti ar Direktīvu 79/1070 un Direktīvu 92/12, nekādā veidā neietekmēja dalībvalstu nodokļu tiesības. Jautājums nav par tiesību aktu saskaņošanas pasākumu PVN vai akcīzes nodokļa jomā.

23 Gibraltāra nodokļu iestāžu sniegtā informācija varētu būt noderīga vai pat nepieciešama, lai pareizi noteiktu PVN vai akcīzes nodokli citos Eiropas Kopienas reģionos, pat ja šie nodokļi nav piemērojami Gibraltāram.

24 Galu galā varētu pierādīt, ka EKL 10. pants paredz paplašināt savstarpēju informācijas sniegšanas sistēmu, attiecinot to arī uz Gibraltāru.

25 Ēmot vērā to, ka Direktīva 92/12 attiecas gandrīz tikai uz materiālo tiesību normu saskaņošanu akcīzes nodokļu jomā, tās noteikti ir balstīta uz EEK I-guma 99. pantu. Tas vien, ka kāds noteikums ir iekārtos pasākums, kas galvenokārt attiecas uz materiālo tiesību normu saskaņošanu, nepadara to par saskaņošanas noteikumu. Direktīvu 79/1070 būtu vajadzējis pieņemt, pamatojoties uz EEK I-guma 100. pantu. Juridiskais pamats, kas ir norādīts, lai

paplašinātu Direktīvas 77/799 piemērošanas jomu, tajā iekļaujot arī PVN un akcīzes nodokli, nekādā gadījumā neattiecas uz savstarpējās palīdzības pasākumiem, aplūkojot to no Pievienošanās akta 28. panta viedokļa.

26 Spānijas valdība uzskata – kaut arī Komisija dažādu iemeslu dēļ vēlējās, lai uz atsevišķām teritorijām neattiektos netiešo nodokļu saskaņošana, un tam piekrita, tū neparedzēja, ka šīs teritorijas kārtībā par krāpšanas vietām, kaitējot citām dalībvalstīm, kādai no tām atsakoties sniegt informāciju citai dalībvalstij par kādu no savām teritorijām. Līdzīga situācija, iespējams, radītu šķēršļus materiālo tiesību normu saskaņošanai citās teritorijās, kas ir pakāutas saskaņošanai.

27 Gibrāla faktiskā ekonomiskā situācija, tai skaitā tās ietekme uz dažādiem iekšējā tirgus darbības aspektiem, ir mainījusies. Tā kā netransponēšana paši ir skārusi Spānijas Karalisti, tai ir atbilstoši pierādījumi tam, ka grozītās Direktīvas 77/799 nepiemērošana Gibrālam radīja zaudējumus dalībvalstīm. Atbilstoši šādam galīgajam argumentam, dalībvalstīm būtu pienākums sadarboties, kā tas izriet no EKL 10. panta.

28 Jākonstatē, ka ir attīstījusies nodokļu iestāžu savstarpējās sadarbības koncepcija un nozīme, kāda šai sadarbībai būtu jāpiešķir, apmainoties ar informāciju, lai tādējādi efektīvāk apkarotu krāpšanos ar nodokļiem un izvairīšanos no to maksāšanas. Turklāt ir iespējams atšķirt arī to, vai sadarbības pasākuma mērķis ir saskaņot nodokļus, vai tas vienkārši ir saistīts ar pasākumu, kam nav šāda mērķa, bet kas tikai paredz normas dalībvalstu sadarbībai.

29 Kaut arī Spānijā ir teritorijas, kurās netiek piemērots PVN vai kas neietilpst Muitas savienībā, Spānijas Karaliste neuzskata, ka Direktīva 77/799 versijā, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 79/1070 vai Direktīvu 92/12, nebūtu piemērojama šajās teritorijās.

30 Nobeigumā Spānijas valdība uzskata – tas, ka dažas teritorijas ir izslēgtas no PVN un saskaņotā akcīzes nodokļa piemērošanas jomas, nenozīmē, ka tās automātiski ir izslēgtas no grozītās Direktīvas 77/799 piemērošanas jomas. Šīs direktīvas mērķis bija vispārēja eogrāfiskā piemērojamība.

31 Apvienotās Karalistes valdība apstrīd prasības pamatotību. Direktīvā 77/799 paredzētā režīma piemērošanas jomas paplašināšana, pirmkārt, ar Direktīvu 79/1070 iekļaujot tajā PVN un, otrkārt, ar Direktīvu 92/12 iekļaujot tajā akcīzes nodokli, neattiecas uz Gibrālu.

32 Ciklā grozītā Direktīva 77/799 attiecas uz savstarpēju palīdzību PVN jomā, tajā bija paredzēta “dalībvalstu tiesību aktu saskaņošana apgrozījuma nodokļa jomā” Pievienošanās līguma 28. panta nozīmē un tādējādi tā nebija piemērojama Gibrālam. Šī norma bija jāsaprot burtiskā nozīmē.

33 Minētā direktīva nebija piemērojama Gibrālam arī tiktāl, ciklā tā attiecās uz savstarpēju palīdzību akcīzes nodokļa jomā. Iepriekš minētais izriet no tā, ka Gibrāls nebija iekļauts Kopienas muitas teritorijā, un no tā, ka EK līguma noteikumi, kuros ir paredzēts nodrošināt preču brīvu apriti iekšējā tirgū, nav piemērojami Gibrālam. Direktīvas 92/12 pirmais apsvērums, kā arī daži citi apsvērumi pierāda, ka šīs direktīvas mērķis ir garantēt preču brīvu apriti.

34 Neb?tu iesp?jams nodal?t savstarp?jas pal?dz?bas m?r?us PVN un akc?zes nodok?u noteikšanas un iekas?šanas jom? no to noteikumu saska?ošanas m?riem, kas attiecas uz PVN un pašiem akc?zes nodok?iem. PVN un akc?zes nodok?u noteikšana un iekas?šana cieš? saist?b? ar min?taj? direkt?v? paredz?to savstarp?jo pal?dz?bu p?r?k sarežž?t? veid? saist?ta ar attiec?gajiem nodok?iem un nodev?m, kas ir j?nosaka un j?iekas?. Tas, cik efekt?vi tiek p?rvald?ta nodok?u sist?ma, ir svar?gs faktors, nosakot nodok?u faktisko likmi, un to praktiski nebija iesp?jams nodal?t no dal?bvalstu sp?jas iekas?t nodok?us.

35 Direkt?vas 77/799 piem?rošanas jomas paplašin?šana, pie?emot Direkt?vu 79/1070 un Direkt?vu 92/12, bija balst?ta uz EEK l?guma 99. pantu, kas attiecas uz ties?bu aktu saska?ošanu netiešo nodok?u jom?, cikt?l tas ir nepieciešams, lai garant?tu iekš?j? tirgus izveidi un darb?bu. Juridiskais pamats, kas ir izmantots nol?k? paplašin?t savstarp?j?s pal?dz?bas rež?ma piem?rošanas jomu, iek?aujot taj? PVN un akc?zes nodok?us, nevar?ja b?t noteicošs faktors šaj? tiesved?b? izvirz?tajos jaut?jumos, bet gan tikai pak?rtots faktors, kas šaj? pr?v? tom?r ir j??em v?r?.

36 Apvienot?s Karalistes vald?ba atg?dina, ka 2004. gada 29. apr??a sprieduma liet? C?338/01 Komisija/Padome (*Recueil*, l?4829. lpp.) 67. punkt? Tiesa ir atzinusi – EKL 95. panta 2. punkt? min?tais j?dziens “nodok?u noteikumi” šaj? zi?? ir j?interpret? t?d? veid?, ka tie ir ne tikai noteikumi, kas nosaka ar nodokli apliekam?s personas darb?bas, nodok?u b?zi un tiešo un netiešo nodok?u likmes un atbr?vojumus no tiem, bet ar? tie noteikumi, kas ir saist?ti ar attiec?go nodok?u iekas?šanas k?rt?bu. L?dz?gi apsv?rumi attiecas ar? uz šo lietu.

37 Apvienot?s Karalistes pieeja atbilst tai, k?da ir izkl?st?ta jaun?kajos Kopienas nodok?u ties?bu aktos, kuros sadarb?bas pas?kumi PVN jom? bija reglament?ti k? nodok?u saska?ošanas pas?kumi [skat. trešo apsv?rumu Padomes 2003. gada 7. oktobra Regul? (EK) Nr. 1798/2003 par administrat?vu sadarb?bu pievienot?s v?rt?bas nodok?u jom? un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (OV L 264, 1. lpp.)].

38 Atsaukšan?s uz EKL 10. pantu savas argument?cijas pamatojumam, lai nov?rstu sekas, kas pret?j? gad?jum? rastos Pievienošan?s akta 28. panta piem?rošanas rezult?t?, neatbilst ne EKL min?t? panta saturam, ne j?gai.

39 Sp?nijas Karalistes apgalvojumus, kas ir saist?ti ar attiec?go Sp?nijas teritoriju tiesisko st?vokli, nevar ?emt v?r? liet?, kura tiek izskat?ta šaj? tiesved?b?.

Tiesas v?rt?jums

levada piez?me

40 ?emot v?r? pirmstiesas proced?ru un pras?bas pieteikum? iek?auto pamatojumu, ir j?uzskata, ka šaj? zi?? konkr?t? pras?ba uz groz?t?s Direkt?vas 77/799 nepiem?rošanu attiecas tikai tikt?l, cikt?l jaut?jums ir par PVN un akc?zes nodokli.

Kompetentu iest?žu savstarp?ja pal?dz?ba PVN jom?

41 Atbilstoši EKL 299. panta 4. punktam Līgums ir piemērojams Gibraltāram, jo tas ir monarhijas kolonija, par kuras ierīcību atbild Apvienotā Karaliste. Neraugoties uz to, atbilstoši Pievienošanas aktam daži Līguma noteikumi neattiecas uz Gibraltāru (skat. 2003. gada 23. septembra spriedumu lietā C-30/01 Komisija/Apvienotā Karaliste, *Recueil*, I-9481. lpp., 47. punkts), jo pastāv daži izņēmumi, kas ir ieviesti, ņemot vērā šīs teritorijas paša tiesisko stāvokli un it īpaši tās brīvostas statusu.

42 No Pievienošanas akta 28. panta izriet, ka Kapienu iestāžu tiesību akti dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanas jomā saistībā ar apgrozījuma nodokli nav piemērojami Gibraltāram, ja vien Eiropas Savienības Padome, pieņemot vienbalsīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, nenolemj citādi.

43 Minētais noteikums kļūst mums attiecībā uz Kapienu tiesību piemērošanu Kapienas teritorijā ir interpretējams tā, lai šis noteikums tiktu piemērots tikai tad, kad ir absolūti nepieciešams aizsargāt intereses, ko tas Gibraltāram ļauj aizstāvēt. Turklāt minētais noteikums ir jāapskata, ņemot vērā EKL 10. panta pirmās daļas otro teikumu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāatvieglo Kapienas uzdevumu veikšana (šajā sakarā skat. 1988. gada 25. februāra spriedumu apvienotajās lietās 194/85 un 241/85 Komisija/Grieķija, *Recueil*, 1037. lpp., 20. punkts).

44 Tādējādi noteikumus, kuros ir paredzēta tikai dalībvalstu sadarbība, ļaujot katrai no tām izmantot savas atbilstošas izpētes un informācijas sniegšanas metodes, nevar uzskatīt par "tiesību aktiem dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanas jomā saistībā ar apgrozījuma nodokli" minētā 28. panta nozīmē.

45 Kā izriet no grozītās Direktīvas 77/799 8. panta 1. punkta, tajā ir paredzēts, ka informācijas apmaiņa notiek tikai atbilstoši noteikumiem, kas izriet no attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai administratīvās prakses.

46 Tādējādi ir jāsecina, ka grozītā Direktīva 77/799, ciktāl tā attiecas uz PVN, nav uzskatāma par "tiesību aktu dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanas jomā saistībā ar apgrozījuma nodokli" Pievienošanas akta 28. panta nozīmē.

47 Šis vērtējums nav pretrunā tam, ko Tiesa ir iekļāvusi savā iepriekš minētajā spriedumā lietā Komisija/Padome, kurā ir interpretēts jēdziens "nodokļu noteikumi" EKL 95. panta 2. punkta nozīmē, nevis jēdziens "tiesību akti saskaņošanas jomā" Pievienošanas akta 28. panta nozīmē.

48 Regulas Nr. 1798/2003 trešajā apvērsumā, uz kuru atsaucas Apvienotās Karalistes valdība, protams, ir noteikts, ka "nodokļu saskaņošanas pasākumiem, kas ir veikti, lai pilnībā izveidotu iekšējo tirgu, ir jāietver kopīgas sistēmas izveide apmaiņai ar informāciju starp dalībvalstīm, kur dalībvalstu administratīvās iestādes sniegtu savstarpēju palīdzību un sadarbības ar Komisiju, lai nodrošinātu pareizu PVN piemērošanu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, preču iegādei Kopienā un preču importam".

49 Savukārt tādā primāro tiesību noteikumu kā Pievienošanas akta 28. pantu nevar interpretēt, ņemot vērā sekundārā tiesību akta iekārtu apsvērumu. Turklāt minētais trešais apsvērumš ir viens no elementiem, ar ko ir pamatota regula, kuru Kapienas likumdevējs ir pieņēmis, balstoties uz EKL 93. pantu, kas, pretēji Pievienošanas akta 28. pantam, nav izņēmuma noteikums. Tādējādi, pamatojoties uz šo apsvērumu, nevar apšaubīt vērtējumu, ko tiesa ir iekļāvusi šā sprieduma 46. punktā.

50 No visa iepriekš minētā izriet, ka grozītā Direktīva 77/799, ciktāl tā attiecas uz PVN, ir piemērojama Gibraltāram.

Kompetentu iestāžu savstarpēja palīdzība akcīzes nodokļu jomā

51 Šajā jautājumā ir jāatgādina, ka atbilstoši Pievienošanās akta 29. pantam, kā arī tā I pielikuma I daļas 4. punktam Gibraltārs ir izslēgts no Kopienas muitas teritorijas. Tāpat kā Pievienošanās akta 28. pants, arī šis izņēmums ir interpretējams sašaurināti.

52 Šajā gadījumā nav jānoskaidro, vai fakts, ka Gibraltārs neietilpst Kopienas muitas teritorijā, nozīmē to, ka Direktīvas 92/12 noteikumi, kas ir saistīti ar materiālo tiesību normu saskaņošanu akcīzes nodokļu jomā, nav piemērojami Gibraltāram.

53 Pat ja pastāvtu iespēja, ka šie noteikumi nav piemērojami konkrētajai teritorijai, tad šāda izslēgšana jebkurā gadījumā nenozīmē, ka uz Gibraltāru neattiecas grozītā Direktīva 77/799 paredzētais dalībvalstu kompetentu iestāžu pienākums sniegt savstarpēju palīdzību akcīzes nodokļu jomā. Fakts, ka šis pienākums attiecas uz Gibraltāra iestādēm, neietekmē to, ka šai teritorijai, iespējams, nav piemērojami noteikumi, kuros ir paredzēta minēto nodokļu saskaņošana.

54 Tādējādi grozītā Direktīva 77/799, ciktāl tā attiecas uz akcīzes nodokļiem, ir piemērojama Gibraltāram.

55 Ēmot vērā visu iepriekš minēto, Komisijas prasība ir uzskatāma par pamatotu.

56 Tādējādi ir jāsecina, ka, PVN un akcīzes nodokļu jomā attiecībā uz Gibraltāra teritoriju nepiemērojot grozīto Direktīvu 77/799, Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līgums.

Par tiesāšanas izdevumiem

57 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt prasītājam atlīdzināt tiesāšanas izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež prasītājam atlīdzināt tiesāšanas izdevumus. Saskaņā ar tās pašas Reglamenta 69. panta 4. punkta pirmo daļu Spēnijas Karaliste, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.

Ar šo pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) pievienotās vērābas nodokļa un akcīzes nodokļu jomā attiecībā uz Gibraltāra teritoriju nepiemērojot Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā, versijā, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1979. gada 6. decembra Direktīvu 79/1070/EEK un Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvu 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, Lielbritānijas un Ziemeļrīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līgums;**
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļrīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanas izdevumus;**
- 3) Spēnijas Karaliste sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.**

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – ang?u.